

Kot najboljše sredstvo zoper peronosporo velja dosedaj edino le bakreno-apnova brozga, ki se naj napravi iz le najčistejših sestavin. Glede jakosti te tekočine so strokovnjaki različnega mnenja. Nemški hmeljarji priporočajo za mesec maj in avgust 1%, za mesec junij in juli pa 1½ do 2%no brozgo. Češki hmeljarji pa začenejajo s ¾% in jemljejo kot najmočnejšo le 1½%no brozgo. Največje važnosti je pa pravilna množina apna, ki se najsigurnejše določa s pomočjo reagenčnega papirja (fenolftalein), ki se dobiva v vsaki drogeriji.

Kdor tega papirja nima, naj vzame apna dvakrat toliko kot galice, pa tudi ne bo napačno ravnal. Apno pa mora biti čisto in mastno. Škropljenje se mora večkrat ponoviti, kar je najbolj odvisno od vremena. Vlažno vreme pospešuje, suho zabranjuje razvoj bolezni. Čim večkrat dežuje, tem večkrat se mora škropiti. — Škropiti se mora pa vsaj osemkrat in to temeljito, pa ne potratno, da brozga kar kaplja z listov. Brozga se mora listov in trt le toliko prijeti, kakor kaka lahka rosa. Brozga izgubi svojo moč, ako stoji neporabljena čez 12 ur. Za škropljenje se naj vporablja le priznane dobre brizgalne. Po peronospori napadeni listi in vrhi se morajo takoj odstraniti in sežigati.

II. poročilo Saveza hmeljarskih društev v žatecu ČSR. Žatec, dne 13. 6. 1928. Ena tretjina nasadov, ki so že pred tremi tedni bili zdravi, se na dalje razvijajo in je njih stanje zadovoljivo. Tudi druga tretjina se izboljšuje v toliko, da se trte, ki so krepke, že privezujejo in so več ali manj otete pred škodo po bolhaču. Zadnja tretjina je slaba in nezadovoljiva. Le ugodno vreme bi zamoglo nekoliko oblažiti njih žalostno stanje. Bolhačevo uničujoče delovanje poneha v boljših nasadih, med tem ko se v drugih še nadaljuje. Z obrambnim sredstvom »polvo« poprašeni nasadi se razlikujejo od drugih kakor noč in dan. Od drugih živalskih škodljivcev se je prikazala v nižjih legah aphid muha in tudi že nekrilate uši. O peronospori še ni sledu. Povprečno stanje naših nasadov se mora označiti kot slabo.

Česky odbor Jednoty chmelarske v žateci ČSR, 15. 6. 1928. Poročilo o stanju hmeljskih nasadov. Stanje hmeljskih nasadov je vobče neenako, slabo in celo prav slabo. Mrzlo vreme, posebno pa mrzle noči, ovirajo razvoj rastline. Nekoliko lepših dni in toplejših noči je povzročevalo ponekod zboljšanje v primeri z minulimi tedni, pa to je brezpomembno za ves okoliš, ker so v glavnih legah velike ploskve v rasti zelo zaostale. Najdejo se celo nasadi, na katerih še rastline iz zemlje ni. Nastati bi moralo idealno vreme (kakršno je v rast linjakih), da bi se moglo govoriti o običnem izboljšanju hmeljskih nasadov.

Veliko gospodarsko zborovanje pri št. Ilju pod Turjakom. V nedeljo, 8.

julija t. l., po prvi sv. maši, se vrši pri nas v gostilni g. Splihala veliko gospodarsko zborovanje glede pospeševanja živinoreje, zboljševanja kmetijstva, regulacije Mislinje, kmetijskih in gospodinjskih šol in tečajev itd. Zborovanja se udeleži domači oblastni poslanec g. Ovčar, okrajni kmetijski referent g. Dolinar in drugi strokovnjaki. Vsi interesenti praviljudno vabljeni!

Iz lesnega trga. Za parjeno bukovino je vedno veliko povpraševanje. V zadnjem času se iščejo tudi parjeni bukovni plohi debelejših dimenzij (od 50 do 100 mm), ki se običajno ne proizvajajo v večjih množinah. Že zdaj opozarjamo producente, da si za bodočo sezijo, odnosno za poznejša leta omislijo parilnice za izdelavo parjenega blaga, za katero je mogoče doseči znatno ugodnejše cene. Zaradi vedno večjega pomanjkanja hrastovine bo na tržiščih v bodoče nastopila kot nadomestilo edino parjena bukovina. Producenti se naj ne strašijo stroškov, ki se jim pri lepih cenah za parjeno blago lahko prav kmalu povrnejo. Naravna bukovina se išče v obrobljenem kakor tudi neobrobljenem stanju zlasti v dimenzijah 38 in 60 mm debeline. Močno je povpraševanje po tramih v debelejših merah (16-21 in 19-24) in v dolžinah 5, 66, 7 in 8 m. Ta stavbni les ne išče samo domači trg in Italija, temveč v posebni meri Dalmacija — Split. Želeti bi bilo, da bi prometno ministrstvo vendar enkrat uredilo tarife s Splitom. Minimalna zahteva slovenskih lesnih producentov gre za tem, da dobimo s Splitom vsaj tarifo, ki bi bila v sredini med lokalno in luško tarifo. Severni del Jadrana (Sušak) se zanima za fino obdelano jelovino in smrekovino, za prekomorsko trgovino.

Razvanje. V petek, dne 29. junija ob pol devetih se vrši strokovno predavanje o kurjerji. Predavata strokovni referent za živinorejo Martin Zupanc in ing. Benedikt Wenko. Mesto predavanja bo pravočasno objavljeno.

Sv. Barbara pri Mariboru. Da se naši ljudje zanimajo za gospodarske stvari, spričuje predavanje sreskega ekonomista g. Ivana Zupana iz Maribora, ki ga je imel v nedeljo 17. junija t. l. po prvi maši. Krasnemu in zanimivemu predavanju o sadjarstvu in kmetijstvu je sledilo okoli 60 naših kmečkih mož, mladeničev in žen. Na vzpodbudo g. predavatelja se osnuje zopet kmetijska podružnica, ki je doslej spala. Torej g. Zupanu se najlepše zahvaljujemo za njegov trud in želimo da nas še večkrat obišče. Njegovo predavanje pa naj udeleženci dejansko posnemajo.



DOPIŠI

Ruše. Smolniška nedelja se bo letos obhajala dne 1. julija, to je prvo nedeljo meseca julija, s slovesno službo božjo in procesijo s presv. Rešnjim Telesom. Začetek sv. opravila ob 10. uri. Popoldne bodo litanije, drugi dan pa se bo obhajal god Marijinega obiskovanja. Prijatelji lepe narave, pridite!

Ruše. Prihodnjo nedeljo priredi Prosvetno društvo, ako bo lepo vreme, skupen izlet k Sv. Pankraciju na Remšniku. Izletniki imajo na Remšniku v župnijski cerkvi ob 10. uri skupno cerkveno pobožnost. Odhod iz Ruš z jutranjim vlakom ob 6. uri. — Zadnji požar na Lobnici je napravil posestnikom precej škode. Uničen je krompir, žito. Ko je došla pomoč iz Ruš, so skopali jarke in s tem zabilježili, da se ogenj ni širil naprej. Zgorel je velik kos planine.

Ribnica na Pohorju. Tudi pri nas smo imeli pomlad zelo mokro. Na 3. p. m. nas je posetila toča, 10. zatek pa je od severoizhodne črte sipal sneg, za dobro uro, kakor o Božiču, a na južni strani pa je sijalo sonce. Čudna vremenska posebnost! Sadej je bajno cvetelo, upamo na dobro sadno letino navzlic temu, da so nekateri pravili, da vsled mokrote izpodjeda cvetje črv. Neugodno vreme nas je tudi prav zakasnilo s setvijo. Da se tudi na Pohorju dobi tu in tam lepa žival, je pokazal trden in marljiv kmet Mihael Sterdin. Prodal je k Binkoštim domačemu mesarju vola 870 kg težkega. Živinorejcem posnemanja vredno! Nekateri posestniki žagajo letos tudi posebne vrste deske za izvoz v Italijo. Delavstvu pa je odprl nov vir zaslužka podjeten in vzoren veleposestnik g. A. Podlesnik, bivši naš župan z otvoritvijo novega kamnoloma. Zdaj je dotični gospod kamnolom upogodbil neki zagrebški tvrdki, ki je poslala polirja Hrva. Delavci pa so doslej sami domačini. Imamo sedaj štiri kamnolome v našem okraju.

Spodnja Polskava. V soboto, dne 16. jun., nas je presenetila žalostna vest, da je mirno v Gospodu zaspala v mariborski bolnici po težki operaciji pridna in občespoštovana, še le 29 let stara Cilka Sagadin, rojena Koban, po domače Kobanova Cilka. Pogreb rajne se je vršil doma iz hiše žalosti na domače pokopališče v nedeljo popoldan ob ogromni udeležbi faranov. Ob odprtem grobu ji je gvoril domači vlč. g. župnik krasen govor in slavil njeno vzorno krščansko življenje, menda se ni opazilo enega očesa suhega na vseh pogrebcih, tako je bila rajna priljubljena. Domači pevci so ji pa zapeli dve lepi žalostinki. Rajna Kobanova Cilka je bila res pravi vzor slovenske krščanske žene in prej, dokler je še bila samska, vneta Marijina družhenka in zvesta naročnica naših katoliških listov. Težko prizadeti hiši Kobanovi, v katero zahaja že več desetletij naš zvesti prijatelj »Slovenski Gospodar«, izrekamo iskreno sožalje in rajni blag spomin!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Ker je na dan srečolova in veselice tukajšnjega gasilnega društva dne 17. t. m. bilo slabo vreme, se je isti preložil na prihodnjo nedeljo, to je na dan 24. t. m., ob treh popoldne, v prostorih g. Frid. Kermeka. Vstopnina 5 Din. V ta namen ste vabljeni vsi sosede in znanci, da se tega dne udeležite veselice v polnem številu. Prireditel se vrši ob vsakem vremenu. — Odbor.

Kapela pri Radencih. V tukajšnjih krajih je navada, da vinogradniki, ki imajo premalo gnoj za svoje gorice, si naprosijo istega pri drugih posestnikih. V nekako povračilo za to jih vinogradnik povabi ob priliki na veselo južino (takozvani »mistbale«). Pri taki veseli zabavi, ki jo je priredil tudi Hans Vogler, posestnik in lastnik petanjske slatine, so se povabljeni gostje spomnili tudi revnih dijakov in nabrali za dijaško kuhinjo 90 dinarjev, kar vsem darovalcem ljubi Bog tisočero povrni!

Loperčice pri Ormožu. Prostovoljno gasilno društvo v Loperčicah si je nabavilo s pomočjo domačega prebivalstva novo motorno brizgalno. V nedeljo, dne 24. junija, se bode proslavila blagoslovitev iste pri gasilnem domu ob treh popoldne. Po blagoslovitvi in mokri vaji sledi velika ljudska

veselica z bogatim srečolovom. Na predvečer bode ob osmih podoknica g. kumici. Vsi od daleč in blizu ste iskreno vabljeni, da se udeležite v velikem številu našega gasilnega praznika! Na pomoč!

Št. Iij pod Turjakom. Regulacija rečice Mislinje je zelo nujna stvar, osobito v naši občini. Že skoroda dve leti teče voda po njivah in travnikih na posestvu g. Ivana Časa in g. Krajncu v Stražah in sicer od Iršičeve žage naprej mimo Polajne v smeri proti Lenartu in Jevšnikovi hiši, kar v dveh novih strugah. Staro strugo pa je popolnoma zasulo. Pravi vzrok tiči v tem, da voda pridriži z vso naglico iz Mislinja do Polajne, prinašajoč s seboj vse, kar dobi, posebno prodec in kamenje. Pri Polajni pa je struga bolj ravna in tukaj zopet odlaga, kar je pretežkega in kakor sem že omenil, je staro strugo zasulo do vrha, voda pa se razliva na vse strani. Gospodarsko posloppje in hiša na Polajni stoji ob času povodnji takorekoč v sredi vode. Dne 12. in 24. septembra 1927 je grozna povodenj slična predlanski koncem oktobra zopet tako divjala, da si je napravila kar dve novi strugi in je poplavela zemljišče v zelo širokem obsegu. Največ škode ima g. Ivan Čas, veleposestnik v Stražah, kateremu je predlansko jesen plaz uničil veliki del gozda, tako da je ogrožen tudi železniški tir, po katerem se dandanes vozijo vlaki tam mimo zelo počasi in previdno, posebno ob času deževja. Prosimo lansko leto izvoljene poslance, da pospešijo že nameravano akcijo.

Zreče pri Konjicah. Volitev župana, nadomestnika za blagopokojnega g. Winterja, se je vršila dne 22. aprila t. l. Izvoljen je trden pristaš SLS Jurij Orož. SDS je vložila na glavarstvo priziv zoper župansko volitev. Okrajno glavarstvo je priziv stvarno zavrnilo kot popolnoma neutemeljen. Menda SDS ne bo tirala ponovnega brezplodnega priziva še na veliko županstvo, ker bi to storilo s prizivom isto, kakor srezko poglavarstvo.

Oplotnica. Zadnji nedeljo je Oplotnica vi dela pogreb, kakoršnega še mogoče nikoli. Skoro cela čadramska župnija je spremijala na zadnji poti mladega, komaj 20letnega Orla Alojza Muca, ki ga je zahrbtna bolezen spravila v par dneh v prezgodnji grob. Sprevod je vodil domači č. g. župnik Fr. Hohnjec ob asistenci konjiškega č. g. kaplana Zafošnika in domačega č. g. kaplana Richterja. Ob odprtem grobu se je od rajnega poslovil predsednik društva in zastopnik konjiškega orlovskega okrožja. Skoro nobeno oko ni ostalo suho, ko smo se poslavljali od idealnega mladeniča. Globok vtis pa je zapustilo bratovsko slovo. Predsednik Anton Oblonšek je poljubil grudo in jo spustil na krsto ter poklical rajnega. Čela četa pa je odgovorila z globokim glasom: Z Bogom! Res: Bog Te je ljubil, zato Te je vzel, h božjemu solncu si odhiti!

Oplotnica. Zadnji petek je podjetje Petrin iz Konjic otvorilo avto-promet na progi Konjice—Oplotnica. Avto vozi vsako jutro, opoldan in zvečer. Mnogim potnikom je na ta način prav ustreženo. Le samo žal, da cesta ni v najboljšem stanju.

Stopree pri Rogatcu. V petek, na praznik sv. Petra in Pavla ob pol 3. uri popoldne uprizori naše vrlo učiteljstvo že šestnajsto prireditev na novem šolskem odru. Tokrat nastopijo samo naši malčki — šolarji s prav zanimivim vzporedom: petjem, deklamacijami in igro s petjem »Kraljica palčkov« v treh dejanjih. — Ker je šolska uprava že mnogo dobrega ukrenila in storila — iz čistih donosov dosedanjih šolskih prireditev v korist našim šolskim otrokom, zato jo hočemo vstrajno podpirati ter se udeležiti tega dne šolske prireditve v kar največjem številu. — Nekaj občanov.

Vojnik. Meščanska šola priredi zanimivo kolektivno razstavo vseh šolskih oddelkov,

učil ter drugih učnih pripomočkov in bode nudila obiskovalcem objektivni in nazoren vpogled v vse naučne predmete te vrste šol. Cenjeno občinstvo vabimo, da jo poseti v dneh 22., 23. in 24. junija. — Vpisovanje v I. do III. razred se vrši izključno le dne 29. junija in 1. julija t. l. v ravnateljevi pisarni od 8. do 12. ure, v jeseni se vpišejo odslej le oni s ponavljalnimi izpiti. — Ker se je za IV. razred prijavilo 18 gojencev, je prosvet na oblast že dovolila, da se ta razred na novo otvori v jeseni in je naročila, da tozadevno ukrenejo vse potrebno krajevni faktorji. Učne knjige dobijo odslej brezplačno vsi revnejši učenci v šoli.

Nova cerkev pri Celju. Pri nas bomo imeli letos sv. birmo in sicer pade ta dan ravno na dan sv. Ane dne 26. julija. Vse se pripravlja z veseljem na ta poseben praznik. — Naša župnijska cerkev bo v kratkem dobila od zunaj čisto drugačno obliko; vsa se bo prenovila in vse okrog nje. Delo je v polnem teku, tako, da bo kmalu dovršeno. Sedaj nam ne bodo mogli drugi očitati, češ: Pravite, da imate novo cerkev, pa je tako stara in črna. Mi pa pravimo: Kaj to, če je bila stara in črna, je pa toliko bolj znamenita. Cerkev je bila zidana leta 1141 in ima za seboj jako zanimivo zgodovino. Prestala je srečno tri turške napade. Cerkev je torej stara sedaj čez 787 let. Uprav lepa starost! — Kakor že po mnogih drugih župnijah, se je tudi pri nas uresničilo dejstvo, da vpostavimo v svetovni vojni padlim vojakom dostojen spomenik. Teh nesrečnih žrtev je v naši župniji 60, torej precejšnje število! Vzidali se bosta dve plošči z imeni padlih na vsako stran velikih vrat naše staroslavne in lepe župnijske cerkve, kjer naj bi oznanjali še poznim rodovom grozote svetovne morije 1914—1918. Nekateri pravijo, da je to čisto brez potrebe. Tem bodi pa povedano, da to pravijo tisti, kateri niso videli in si niti od daleč ne morejo misliti vojnih grozot, katere so pa padli morali sami doživeti in tudi prestati grenko smrt v tujini. Gotovo bi tistim ob samem pogledu na to zatrepetala duša in kosti, kakor bilka, čez katero potegne ljuta burja. Ti nesrečniki, katerih ostanki leže popolnoma pozabljeni tam v tujini po gozdovih in brdih, si zaslužijo dostojen spomenik!

Ponikva ob južni železnici. Tukaj je umrl v zgodnji mladosti 29 let kot žrtev neizprosne jetike Ivan Berčko. Rajni je bil vzor poštenega življenja.

Šmarje pri Jelšah. Župnijsko cerkev popravljamo, kakor že znano, in nam je to vzbudilo že precej lepih spominov. Oglasim se tudi še jaz, ki sem bil priča njenega posvečenja in slikanja pred ravno 50 leti. Takrat je bil tukaj dekan že od leta 1865 naprej g. Martin Ivanc. Vsi starejši Šmarčani še sedaj spoštljivo izgovarjajo njegovo ime, hvalijo njegovo gorečnost za čast božjo in slavo Marijino, se radi spominjajo njegovih modrih nasvetov in vzornega gospodarstva ter postajajo ob njegovem grobu pri velikem križu, kjer počiva od leta 1892. Skapulirsko kapelo je popolnoma prenovil s pomočjo takratnega kaplana g. Janeza Lenarta, ki bo v letošnjem letu kot dekan in častni kanonik v Šmartnu pri Slovenjgradcu obhajal biserno sv. mašo. Istočasno je postala vas Šmarje trg, kar smo pred tremi leti slovesno obhajali z otvoritvijo Katoliškega doma. Treba je bilo poskrbeti za olepšanje trga. Leta 1878 je padlo obzidje okrog cerkve, kojega edini ostanek je še danes kamen, iznad katerega se nam vsako nedeljo jasno in glasno oznanjajo različne odredbe, prodaja, nakupi in drugo ter se nam delijo poštna pošiljatve. Visoki kapeli sv. Križa in sv. Mihaela pa sta bili iz tega obzidja prenešeni k dolgi enoladijski cerkvi, ki je dobila na ta način križevno podobo in veliko prostora. Pokopališče pa, ki je bilo

nekadaj okrog cerkve, je bilo že davno prej prestavljeno na sedanjo Pinklečevo njivo. Komaj je dovršil potrebno posvečanje župnijske cerkve, se je nepozabni g. kanonik Ivanc lotil še romarske cerkve sv. Roka, ki jo je do leta 1888 popolno prenovil in sicer prav primerno in dostojno, kakor beremo v knjigi rajnega knezoškofa Mihaela »Križev pot« in se lahko vsakdo na lastne oči prepriča. Na vrlega moža spominja spominska tablica v župnijski cerkvi ob oltarju sv. Mihaela in v cerkvi sv. Roka na prehodnjem loku, vsem sedanjim župljanom pa naj vzbuja hvaležni spomin ob 50letnici povečane farne cerkve in pa ob sedanjem njenem prenavljanju ta-le skromni dopis iz našega kraja!

Nainoveiše.

Po sklepu lista smo prejeli te-le najnovejše vesti:

Pomožni škof lavantinski. Pomožnim škofom lavantinske škofije je imenovan mil. g. prelat dr. Ivan Tomažič. Častitamo!

Duhovniške vesti. G. škofov tajnik Miloš Umek je imenovan za častnega papeževega kaplana. — G. Andrej Lovrec je imenovan za papeževega častnega komornika.

Po sklepu lista smo prejeli še to-le vest: Dne 20. junija, v sredo predpoldne je ustrelil Puniša Račič med skupščinsko sejo petkrat iz revolverja. Smrtno je zadet Pavle Radič, Štefan Radič se bori s smrtjo, ko to pišemo. Težje sta ranjena radičevca: dr. Basariček in Ivan Grandija.

Današnja seja narodne skupščine je nudila spočetka čisto običajno sliko. Opozicija je nadaljevala z obstrukcijo ter otvorila divji prepir o zapisniku in poslovniku.

Okrog 11.30 dopoldne je radikalni poslanec Puniša Račič nenadoma skočil na govorniško tribuno. V njegovih rokah se je zasvetil samokres in še predno so mogli poslanci premotriti kritično situacijo, je že padlo zaporedoma z bliskovito naglico pet strelav. Prvi je zadet Radičevega nečaka, Pavla Radiča, naravnost v srce. Bil je pri priči mrtev. Drugi strel je zadet Stjepana Radiča v trebuh, ki se je zgrudil v hipu nezavesten na tla. Prepeljali so ga takoj v bolnico, vendar že napol umirjočega. Tretja krogla je prebila dr. Basaričku žilo na vratu. Rana je smrtno nevarna. Četrta krogla je zadela dr. Pernarja v levo ramo. Rana sicer ni smrtna, vendar pa je nevarna, ker so ranjeni notranji organi. Peti strel je končno zadet Ivana Grandijo v prsa. Rana je smrtno nevarna.

Atentator Puniša Račič je takoj po izstreljenih petih streljih pobegnil iz skupščine.

Takoj po dogodku se je vršila seja ministrskega sveta, ki je sklepala o nadaljnjih ukrepih vlade, da se vzdrži red in mir v državi.

Po nalogu notranjega ministristva so bile ob 12. uri prekinjene vse telefonske in brzojavne zveze z inozemstvom, kakor tudi telefonske zveze med Beogradom in provinco.

Nobile in njegova posadka rešeni!

Smartno pri Slovenjgradcu. Dne 11. jun. sta bila poročena Janez Marhavt in Helena Krankar. Na veseli gostiji je nabral vrli sta rejšina 230 dinarjev za podružnico sv. Magdalene. V imenu cerkvenih ključarjev naj bo izrečena najiskrenejša zahvala. Obilo blagoslova novoporočenima v njunem novem stanu!

Sv. Duh na Stari gori. Učenci in učenke tukajšnje osnovne šole prirede v nedeljo, dne 24. junija, v šolskem poslopju razstavo ženskih ročnih del, risarskih in pismenih izdelkov. Starši in sploh vsi prijatelji šole, ne zamudite prilike, ogledati si v nedeljo razstavljenih šolskih izdelkov svoje šoloobvezne mladine, ki z veseljem pričakuje številnega obiska odraslih!

Spomin na Laško.

Zelena Štajerska! Tako smo imenovali nekoč tudi naš Slovenji Štajer. Temu nazivu pa smo pripisovali pred vsem pesniški pomen in poet. Globine, zmislja in umestnosti naziva se zopet prav zavedamo, ko odhajamo iz naše ljube, druge domovine in damo slovo — zeleni Štajerski. Takrat šele vstane posebno jasno pred našimi očmi slika tajnostno-tihih, prostranih štajerskih gozdov, zelenih holmov in trat, solčnih vinskih gor in tihih, belih štajerskih vasic. Takrat šele vzljubimo prav tamošnje ljudstvo, ki je tako vesele in mirno-prijazne narave.

Navdaja me domotožje in hrepenenje po čaru in milini štajerske krajine, ki se zrcali v mehki duši in pesmi naroda. Zadnjemu koticu Štajerske sem dal slovo; zadnjemu, a menda najlepšemu.

Laški okraj! Ni obdarila narava okraja s posebnim bogastvom, blagoslovila pa ga je z drugimi zakladi. Dala mu je slovite, vroče zdravilne vrelce, črno oglje — premog in posebno pokrajinske znamenitosti z živahnim tujskim prometom. Kdo naj pozabi alpsko-slikovito, romantično sotesko iz Rimskih toplic v Jurkloster; sanjavo tihe, rajsko lepe Rimske toplice; solčno, ljubko in prijazno mestoce ob vzhodu Huma — Laško ob Savinji; samotno, romantično pot iz Marjagradca v Št. Rupert — in vrhu hribov vse čedne, bele, gorske cerkvice, ki oznanjajo ljudem mir, ljubezen in spravljivost: Šmiklavž, Sv. Jedert, Sv. Lenart in Šmihel!

Nepozabni kraji, nepozabno ljudstvo, nepozabni »zeleni Štajer«! V duhu vas obiščem in pozdravljam!

F. Wernig.

Porota.

MARIBOR.

(Dalje. — Konec prih.)

Uboj. Radi uboja sta se zagovarjala pred mariborsko poroto 17letni hlapec Jak. Červek in 20letni kočarski sin Jakob Dvoršak, oba iz Zgornje Korene pri Vurbergu. Letos koncem aprila sta z drugimi fanti vred popivala v nekem vinotoču v Koreni. Ko sta bila Červek in Dvoršak že precej daleč od vinotoča, sta zaslišala prepevanje in ukanje. Červek je izruval trtni kol, nato sta se pa oba vlegla ob cesti na prežo. Vinjenega fanta, ki se je prigugal po cesti, je Dvoršak zgrabil za prsa, Červek pa z vso silo udaril s kolom po glavi. Napadeni, neki Karol Markovič, se je še privlekel blizu prve hiše, kjer so ga drugo jutro našli mrtvega. Ker so zanikali porotniki z osmimi glasi krivdo obeh obtožencev, je izreklo sodišče oprostitve.

Umor. Lani dne 27. decembra zvečer so našli ob poti blizu hiš v Gajevcih mrtvega posestnika Ivana Žnidariča. Bil je zaboden v levo stran prs z močnim nožem ali s kakim drugim podobnim predmetom. Njegova hči Zofija je takoj osumila umora svojega bratranca, 23letnega Franca Žnidariča. Žnidariču niso mogli ne orožniki in ne priče dokazati umora in je bil oproščen in obsojen le radi nošenja orožja brez orožnega lista na tri mesece.

Goljufija in poneverba. Pred poroto se je zagovarjal 41letni uradnik pri mariborski železniški kontroli dohodkov Josip Valenčič. Od leta 1924 do leta 1927 je odstranjeval z računov nepoškodovane koleke in jih prodajal naprej. Na ta način je oškodoval državo za 164.204 Din. Valenčič je priznal goljufijo in porota mu je prisodila dve leti težke ječe. — Sodila je porota Jurija Miletiča, 24letnega poljskega delavca iz Novske na Hrvaškem. Predlanskem je služboval kot narednik pri 45. pešpolku v Mariboru. Od začetka marca do sredi junija 1926 je poneveril vojakom od doma poslanega denarja v znesku 12.911 Din in iz denarnega pisma je izmaknil 12 dolarjev. Krivdo Miletiča so porotniki potrdili soglasno, nakar je bil Miletič obsojen na tri leta težke ječe. V kazni so mu vštejete dve leti preiskovalnega zapora pri vojaškem in civilnem sodišču.

CELJE.

(Dalje in konec.)

Dva vlomilca. Celi letošnji januar in februar so bili Savinčani, Šaleščani in Mislinčani v velikem strahu radi pogostih ponočnih vlomov. Po vztrajnem zasledovanju sta prišla v roke pravice krivca 29letni pekovski pomočnik Al. Grebenšek iz Št. Ilja pri Velenju in 21letni elektrotehnik Albert Jelen iz Polzele. Oba sta se sprijateljila v zaporih celjskega okrožnega sodišča, odkoder sta pobegnila dne 18. januarja in sta se preživljala z vlomi. Blaga in denarja sta nakradla v skupni vrednosti 14.997 Din. Poleg perila, zlatnine in špecerije sta bila še velika prijatelja svinjskega mesa, klobas in potic. Med preiskovalnim zaporom se je posrečilo Jelenu zopet pobegniti, pa le za malo časa. Oba vlomilca sta izvrševala zločine oborožena in bila pripravljena na odpor. Pri obravnavi sta priznala vlome in tatvine in je bil Grebenšek obsojen na šest let, Jelen pa na pet let težke ječe. Po prestani kazni bosta oddana v prisilno delavnico.

Pretep in uboj. V Št. Jurju pod Donačko goro so popivali fantje po cerkvenem žegnanju v krčmi Neže Koresove v Prevali. Bili so zbrani fantje iz raznih far. Pri tej priliki je prišlo do prepira med plesom. 34letni kamenar Jože Škrabl iz Trličevega je izzival na pretep Martina Polajžarja. Da bi preprečil ravs, se je vmešal v zadevo tihomirni Franc Krivec, katerega je zabodel Škrabl šestkrat z nožem in je revež po treh minutah izkrmel v omenjeni krčmi. Pri poroti je bil obsojen Škrabl radi prekoračenja silobrana na pet in pol meseca poslovenega zapora.

Umor in oprostitve. Dne 27. oktobra 1927 je bil odkrit v Stari vasi pri Vidmu divjaški umor 78letne gostilničarke in posestnice Cecilije Ivačič. Neznane je razklal Ivačičevi s sekuro glavo, pobral denar, prebrskal vse po hiši in izginil. Umora je osumilo in zaprlo orožništvo starovaškega pekoveškega mojstra Alojzija Zemljaka. Porotniki so pa z osmimi glasovi zanikali Zemljakovo krivdo, nakar so proglasili sodniki oprostitelno sodbo.

S tem slučajem je bilo zaključeno v sredo, dne 13. junija, poletno porotno zasedanje v Celju.

je povedal mož, a to samo njej pod obljubo, da sosedinja o tem nikomur nič ne omeni.

III.

TAJNA POROKA.

Trepeče ti venec poročni v laseh,
In srce ti v prsih trepeče;
Krog usten rdečih igra ti nasmeh,
A solza v očeh ti leskeče.

Gregorčič.

Graččakinji Herberstein ni dalo več miru, ker ima njen sin resno misel poročiti Agato iz Straleka. Kaj takega se ne sme zgoditi, to je bil njen trden sklep in ta se mora izvršiti. Drugega izhoda pa ni, kakor da oženi prej ko mogoče svojega sina. Odlašati ne sme čisto nič. Zaroka in nato v kratkem poroka se mora zgoditi.

Dve uri od Hrastovca proti zapadu stoji na strmem bregu lepi grad Vurberg, nekda last ptujskih gospodov, ki je prešel leta 1441 v posest plemenitih Stubenberg. Nepopisno lep je razgled od tega grada po celem Dravskem polju, gor na Pohorje, cele Slovenske gorice in dalje proti Hrvatski, na Donatsko goro, temni Boč in

razne druge vrhove, ki tvorijo zadnje obronke Savinskih planin. Vinogradi obdajajo od vseh strani visoki grad, ki kraljuje na strmem robu gor nad Dravo, ki se zavije tukaj v mirnem toku proti vzhodu, kakor bi ji bilo žal, da se je morala ločiti od visokih gor na Tirolskem in Koroškem ter ozke senčne soteske med zelenim Pohorjem in strmim Kozjakom.

Lastnik grada je bil tedaj Jurij grof Stubenberg, poročen z Heleno rojeno pl. Zäkel. Iz tega zakona se je narodila hči Zofija. Bila je srednje postave, rumenih las, pegastega obraza, dvoji sivkastih oči je gledalo v svet prezirljivo, češ, jaz sem rojena Stubenberg in sem bogata.

In vendar ni bilo tako. Predniki, posebno oče Baltazar Stubenberg so slabo gospodarili in zabredli v dolgove. Že sta bila Jurij in Helena Stubenberg prisiljena prodati več posestev, da sta mogla poravnati zaostale davke. Skrbelo ju je, kako bosta preskrbela edino hčer — rešitev je bila edinole v bogati močitvi.

Zato jima je prišlo pismo poslano od graščakinje Margarete Herberstein po posebnem selu, da naj se čimprej pripeljeta k njej v Hrastovec, kakor nalašč, kajti povzela sta že iz prejšnjih ustmenih pogovorov, da želi graščakinja

Botri! Ne delajte si skrbi za BIRMSKO DARILLO! Lep molitvenik, pa en rožnatenec je poleg navadnih spominčkov najlepši spomin. V današnjem »Gospodarju« najdemo cenik TISKARNE SV. CIRILA